

௨

எண்பதிதுணை.

திருச்செந்திற்பதிகம்.

இஃது,

பிறையாலு,

ந. வடிவேல்நாடாரால்

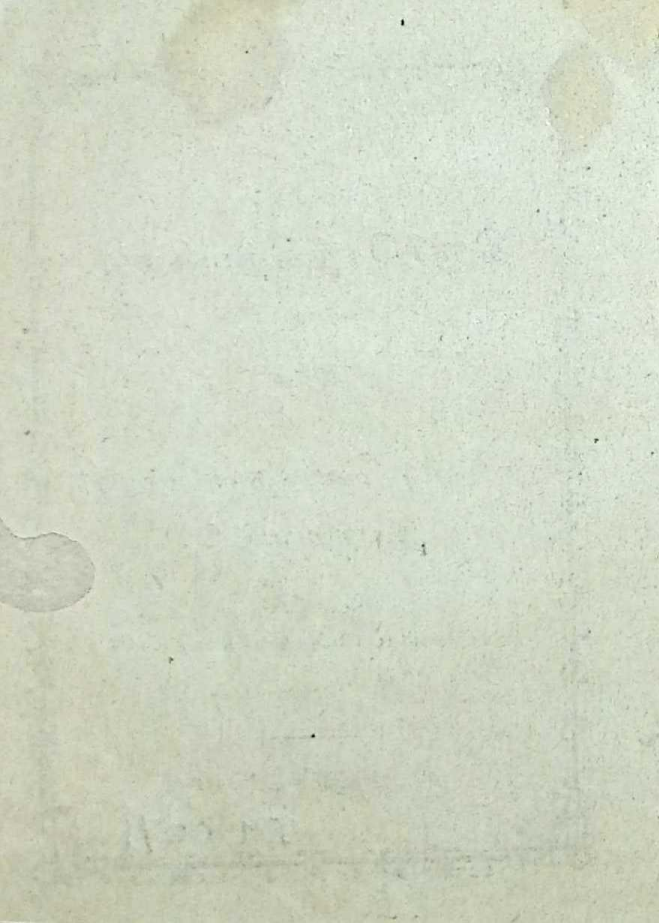
இயற்றப்பட்டு,

திருப்பத்தூர் :

சின்னையநாடார் அச்சியந்தீரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுருதினா ஈத்தினாண்.

IM50071

உ

சணபதிதுணை.

சாற்றுக்கவிகள்.

சேத் தூர்ச் சமத்தான மகா வித்துவான்
ம-ா-ா-ஸ் இராமசாமிக்கவிராயாவர்கள்

கு ம ர ர ர்,

கத்தசாமிக்கவிராயாவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

உருவசிகா மணிமாத ராடகமுற்
றியுலத்தா ஜும்பனூர்நேர்
தருவசியா யாகமவொலி நிறைந்தவெஹும
புதுக்குடியூர்ச் சாசரரன்
தருவசியா டம்பரன்மா மகராசன் பரசா
தனனும் பன்பாற்
பொருவசியாக் கட்சசிம னுளனிகர்
கடினூர்மால் புதல்வனானேன்.

(க)

மாவனமன் டாரிராணி மலன்பான்மை
யடுத்திருக்கு மாட்சியாலே

சாற்றுக்தவிகள்.

மாவனமண் டயிராவ தத்துவலா
நியையிவனு மானுஞ்சீரால்
மாவனமண் டருகினிய கனியளிக்கும்
பிறைசைநகர் வாழ்வான்மை
மாவனமண் டலிகர்குழ வதற்கிவனோர்
சிம்மலிகர் வலிமைபூண்டோன். (2.)

மதியான வத்தையுளர னெனச்சினிமை
நாடொறுஞ்செய மனத்தன் றாய
மதியான புதவசனத் தான்வடனேன்
மகிபனெழில் வளத்தனத்த
மதியான றிருசெந்தூர்க் குமரன்மிசை
யொருபதகம் வாழத்தினுன்சு
மன கற்பனைசொற் கவையொடுகாத்
தொப்பொருளு மருவத்தானே. (3.)

நங்குமரப் பெருமான்னே லகர்விரு
ளகற்றியனா நனில்வாரமுன்னம்
மங்கலவின் திகனென்னாற் புலவசையும்
பதிகமென வாழ்த்தும்வண்ணம்
பொங்குமரத் திருநையெலா மொருங்கவிச்ச
விப்பதிகம் புகலும்பொற்பால்
துங்கவடி னேனெனும்பே நிறுநுமிகர்
பொருத்தமெனச் சொல்லுவேனே. (4.)

சுவாமிமலை ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
 அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்
 இயற்றியது.

செந்தமிழ் செழிக்குஞ் செந்திலி வினிதாய்த்
 தேவதேவாதிசுரபோற்றச்
 சுந்தர மிகுந்து விளங்கிநின் சுந்த
 சுவாமியின் நிருவாடிமீதில்
 வந்தனை யாகப் பதிகமொன் றியற்றி
 வைபவ மகிழ்ந்திடத்தந்தான்
 சந்தமார் வடிவே லெனப்பெயர் கொண்ட
 சகலநற் கலையுணர்தவத்தோன். (க)

பவானி பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
 சௌந்தரபாண்டிய ஒதுவாழர்த்திகள்
 இயற்றியது.

மணியம ருத்தி நின்னுமே வானை
 வானிடைத் தாவுத நன்பால
 தஞ்சையொடு மேவிப் புனல்கவர்க் தேகுஞ்
 செல்லினைக் கடலெனு மரசன்
 துணிவொடு வசியால் வெட்டுதல் போலும்
 தொல்வளத் திருச்செந்தின் மேவுங்
 கணியமர் குமரன் நந்தையை வணங்கக்
 கண்டிசற் குருவென விருந்தோன். (க)

திசையெலாம் வணங்கத் தேசிகன் மீதோர்
 திருப்பதி கத்தினை யன்பாய்
 அக்மெனு மானைக் கங்குச மெனவே
 யறைந்தனன் சிறந்திடு மழுதாய்
 தகவுறு மனையா னெவனெனிற் பிறைரைத்
 தனிநக ரானபி னூர்மால்
 மகனெனும் வடிவே லெனும்பெயர்கொண்ட
 மகிபசற் குணசிசா மணியே. (2.)

பிறையாறு ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

ப. குமாரசாமிநாடாபாஸர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

யேறியு மணியிமைப்பிற் றினகான்மித்
 திரனணியத் திசுழ்பேர் வாய்க்க
 மருவில்வனச் செந்தினக ராறுமுகத்
 தேசிகன்ருட் புகழ்க்து போற்றி
 யோருபதிக வழுதனித்தா னுலகமதிப்
 புலவரொலா முகந்துட் கொள்ள
 மருவலருக் கரியனையான் றண்ணளியான்
 வன்கொடையான் வடிவே லென்பான்.

சாற்றுக்கவிகள்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்செந்திற்பதிகம்.

காப்பு-வெண்பா.

அத்துவிதச்சொல்லுணர்த்த வத்தமத்தகம்மருப்பென்
றித்தனையு மொத்தவத்தி யேற்றதலை—வைத்திருக்குஞ்
சிலக் கணபதியார் செந்திற் பதிகமதெக்
காலமுஞ்சீ ருற்றிடவே காப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.
மணிரீனு ளொளியே மாமறைப் பொருள்
மாபலாக் கதலையின் ரசமே
அணிதிகழ் சோதிக் ருன்றமே யெளியே
னாவங் கெடவரு மமுதே
பணியுனுஞ் சிகுயி லிவர்ந்தடுந் தேவே
பராபர மாதிய முதலே
திணிமனோ சிலைக்கோர சிற்றுளி யாகுஞ்
செந்திலா யருள்புரி யாயே. (க)

அரிமதி கடவா வாரலுக் கருகே
யார்ப்புட னத்தியி லிருந்து

பரியெனப் பாய்ந்து வருதிறா நின்னைப்
 பரிசியா துடைந்துடைந் துலுதல்
 சரிதைநற் கிரியை யோகிவை யாற்சா
 யுச்சியஞ் சார்வுற நினைப்போர்
 திரிபிறப் பிறப்பே போலுநன் ஞானஞ்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (2)

கற்றிடும் படிப்பா லடியவா ருறவாந்
 கன்மனப் பந்தமற் றிடுமோ
 பெற்றவர் நிது பேதையேன் மனமும்
 பித்தடைந் தலையுமென் செங்கென்
 சொற்றவா மனதை யருவினாற் பிடித்துக்
 கொடுஞ்சிறை யாகவென் னறிவிற்
 க லேனும் வைத்திடி ளுப்பவேன்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (3)

அத்தமும் வேண்டே னிலத்தையும் வேண்டே
 னாயிழை யாரையும் வேண்டேன்
 நித்திரா வேண்டேன் பாரக்கினை வேண்டே
 னினமல மாடுய நின்னைச்
 கத்தமா யிருந்து மும்மல நீங்கிச்
 சோதியுட் சோதிசெரந் ததுபோல்
 சத்தனே கலக்க வேண்டினே னருளைச்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (4)

எங்கனு நிறைந்த சோதிமேயியங்கு
 மீரண்டிகான் மறந்திடா தவர்க்குச்
 சங்கனி முழவு பேரினை வாரி
 சலதரம் பலவித நாடம்
 அங்கமு மகமுந் தழவினே நுற்ற
 வரக்கென வருசுவா னந்தஞ்
 செங்கைவே லவனே தங்குமே யெனக்குச்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (8)

மனமுதற் கரணம் பிறந்திடும் வெளியே
 மதியினுக் கெட்டிடா வறுதே
 கனவுநிப் பதன்முன் னிலங்கிய கடலோ
 நாலுவாக் களித்திடும் பரனே
 அனகனே யபயங் கூறினேன் கால
 னனுதிடா தாதரித் தன்பாய்த்
 தினமிரு பதமு மறந்திடா திருக்க
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (9)

பத்தியிந் தவர்க்கு முத்தியை யளிப்பாய்
 பாலியேற் கைக்கியங் கொடுத்தாற்
 பித்தனார் மகனென் றிகற்பன ரில்லைப்
 பேருப காரியென் னுரைப்பார்
 கத்தியே பதததுக் கநந்தொறு நின்ற
 கலங்குவார் காட்சியை யிண்டுத்

தித்திரி காட்டும் வளமிகு மெழிலார்
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(௭)

கீண்டமா நகர்க்கு வேந்தனாரிருந்து
நினைப்பினுக் கரியவா னந்தம்
பூண்டதாய் நினைத்து மொழிந்ததோ வாயை
பூதல நினைவலா துண்டோ
ஆண்டிகா வென்றூர்க் கிறுவனா புரக்கு
மையனே நிராசைடைக் கொடுத்தித்
நின்று டா நிருக்க நமனைபுந் தடிந்து
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(௮)

பாவக னஞ்சுஞ் சேவக னஞ்சும்
பரையுந் பரிப்பவன் பாலா
லர் மாலை கவலர் மாலை
நானுமே யணிந்திடு நாடா
தாவரு மவிலுந் திவரு மபிலுஞ்
சன்றாகப் பொலிவையுந் காணத்
தேவரும் பணியும் பகவரும் பணியுஞ்
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(௯)

அத்திவா விநத்தோய் வேலினுக் காண
யதிகை புத்தகா யதனல
எந்தையர் வ னை லென்பெய ரளித்தா
ரோழை நகர கிட லாமோ

திருச்செந்திற்பதிகம்.

ச.ச

கத்தனை முருகா கன்னையின் பாஸா
கடம்பனே பன்னிரு கையா
சுட்கரு குறைவாய் நனவினிற் சுழுத்தி
செந்திலா வருள்புரி யாமே.

(10)

திருச்செந்திற்பதிகம்

முற்றமு

